

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.2.2017 r.
COM(2017) 97 final

2017/0043 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające plan wieloletni dotyczący małych gatunków pelagicznych w Morzu
Adriatyckim i połowów tych zasobów**

{SWD(2017) 63 final}

{SWD(2017) 64 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Morze Adriatyckie (podobszary geograficzne 17 i 18 Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego)¹ jest ważnym podobszarem leżącym w basenie Morza Śródziemnego, odpowiadającym za około jedną trzecią całkowitej wartości wyładunków². Małe gatunki pelagiczne (które pływają blisko powierzchni wody) stanowią ważny element połowów w Morzu Adriatyckim, a co za tym idzie są źródłem wysokich dochodów dla sektora rybołówstwa w tym basenie morskim. Najcenniejszymi i najbardziej poszukiwanymi z małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim są sardela europejska i sardynka europejska.

Sardela europejska i sardynka europejska niemal całkowicie dominują połowy małych gatunków pelagicznych,³ przy czym z tych dwóch gatunków bardziej cenna jest sardela, na którą głównie ukierunkowane są połowy. Zdecydowana większość z nich łowiona jest przez Włochy i Chorwację w północnej części Morza Adriatyckiego. Jedyne inne państwa członkowskie zaangażowane w te połowy to Słowenia, której połowy wynoszą mniej niż 1 % całkowitych połowów, a także Albania i Czarnogóra, których połowy są podobnie niewielkie.³

Obecnie połowy małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim są regulowane przepisami różnych ram prawnych na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym. Chorwacja, Włochy i Słowenia przyjęły krajowe plany zarządzania na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1626/94⁴ („rozporządzenie dotyczące Morza Śródziemnego”) dotyczące sejnów i włoków pelagicznych, które są używane do połowów małych gatunków pelagicznych. Na poziomie UE w ramach trzyletniego planu w zakresie odrzutów⁵ dozwolona jest ograniczona ilość odrzutów. Plan zarządzania⁶ i kolejne nadzwyczajne środki⁷ zostały przyjęte na szczeblu międzynarodowym przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM).

¹ <http://www.fao.org/3/a-ax817e.pdf>.

² GFCM (2016), Stan rybołówstwa w basenie Morza Śródziemnego i Morza Czarnego.

³ Statystyki połowowe FAO, dane pobrane w dniu 10 maja 2016 r.

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s.6).

⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1392/2014 z dnia 20 października 2014 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków pelagicznych w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 21).

⁶ Zalecenie GFCM 37/2013/1 w sprawie wieloletniego planu zarządzania połowami małych stad pelagicznych w podobszarze geograficznym GFCM 17 (północny Adriatyk) oraz w sprawie przejściowych środków służących ochronie małych stad pelagicznych w podobszarze geograficznym 18 (południowy Adriatyk).

⁷ Zalecenie GFCM/38/2014/1 zmieniające zalecenie GFCM/37/2013/1 oraz w sprawie środków ostrożności i środków nadzwyczajnych na 2015 r. w odniesieniu do małych stad pelagicznych w GFCM GSA 17; Zalecenie GFCM/39/2015/1 określające dalsze środki ostrożności i środki nadzwyczajne na 2016 r. w odniesieniu do małych stad pelagicznych w Morzu Adriatyckim (GSA 17 i GSA 18) oraz zalecenie GFCM/40/2016/3 ustanawiające dalsze środki nadzwyczajne na 2017 i 2018 r. w odniesieniu

Pomimo tych środków zarządzania najnowsze opinie naukowe wskazują, że sardele i sardynki w Morzu Adriatyckim są nadal nadmiernie eksploatowane i stan liczebności ich stad będzie prawdopodobnie nadal się zmniejszać. Sytuacja pogarsza się, ponieważ wciąż oddalamy się od zrównoważonych poziomów połowów i jesteśmy daleko od osiągnięcia docelowego poziomu wykorzystania zasobów na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) najpóźniej do 2020 r., jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającym rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającym rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁸ („rozporządzenie podstawowe”). Zgodnie z najnowszymi zaleceniami naukowymi należy znacznie ograniczyć połowy obu tych gatunków w celu osiągnięcia zrównoważonego poziomu połowów⁹.

Istniejące ramy zarządzania opierają się przede wszystkim na ograniczeniu nakładu połowowego i zdolności połowowej w połączeniu z szeregiem dodatkowych środków, takich jak czasowo-przestrzenne wyłączenia obszarów z połowów i minimalne wielkości wyładunku. Niemniej jednak konkretne środki różnią się między sobą pod względem geograficznym (między trzema państwami członkowskimi i na wodach międzynarodowych) i były również wielokrotnie zmieniane w ostatnich latach. Na przykład okresy zamknięte (kiedy połowy nie są dozwolone) są inne w trzech państwach członkowskich położonych nad Morzem Adriatyckim i również były co roku zmieniane w ciągu ostatnich pięciu lat. Te stale zmieniające się i skomplikowane ramy zarządzania utrudniają sektorowi rybołówstwa znajomość aktualnie obowiązujących przepisów i w związku z tym wdrażanie ich. Fakt, że jedno stado jest zarządzane na podstawie różnych przepisów w różnych jego częściach wiąże się również z mniejszą skutecznością tego zarządzania. Na przykład zamknięcie jednego obszaru dla połowów na podstawie przepisów krajowych jednego z państw członkowskich może po prostu spowodować przesunięcie nakładu połowowego do innej części Morza Adriatyckiego (i stad), gdzie połowy są w danym czasie dozwolone.

Z ocen istniejących ram zarządzania wynika, że są one nieskuteczne i niewystarczające, aby zapewnić zrównoważone połowy stad do 2020 r. Unijny Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)¹⁰ wydał opinię, że zarządzający rozważają stosowanie ograniczenia połowów (lub wyładunków) jako bardziej skutecznego narzędzia zarządzania dla małych stad pelagicznych^{11,12}. Dla małych gatunków pelagicznych, które przemieszczają się w ławicach (pojawiają się w gęstych skupiskach), zarządzanie w oparciu o nakład połowowy jest uważane za bardziej ryzykowne. Na przykład nawet jeśli nakład połowowy zostanie zmniejszony o 20 %, niekoniecznie oznacza to 20 % zmniejszenie połowów, czy też śmiertelności połowowej. Statek, który natrafi na ławicę małych gatunków pelagicznych, może złowić bardzo dużą ilość ryb w krótkim czasie. Z drugiej strony

małych stad pelagicznych w Morzu Adriatyckim (GSA 17 i GSA 18), można znaleźć na następującej stronie internetowej: <http://www.fao.org/gfcm/decisions/en/>.

⁸ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁹ STECF (2015) – Małe stada pelagiczne w Morzu Adriatyckim. Oceny stad w Morzu Śródziemnym część 1 (STECF-15-14). Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 s.

¹⁰ Decyzja Komisji z dnia 26 sierpnia 2005 r. ustanawiająca Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (2005/629/WE).

¹¹ Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) Ocena stad w Morzu Śródziemnym – część 2 (STECF-11-14).

¹² Sprawozdania Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) – Sprawozdanie z 51. posiedzenia plenarnego (PLEN-16-01). 2016. Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, EUR 27917 EN, JRC 101442, 95 s.

ograniczenie połowów bezpośrednio przekłada się na równoważne zmniejszenie śmiertelności połowowej.

Niniejszy wniosek odnosi się do problemu nadmiernej eksploatacji stad małych gatunków pelagicznych ze względu na niezrównoważone połowy i nieskuteczne zarządzanie. Głównym celem planu wieloletniego jest przywrócenie stad i sektora rybołówstwa do dobrego stanu poprzez zapewnienie, aby połowy były dokonywane w sposób zrównoważony. Dzięki temu sektor rybołówstwa będzie wciąż mógł polegać na tych zasobach w perspektywie długoterminowej. Plan wieloletni ułatwi również wprowadzenie obowiązku wyładunku poprzez zapewnienie podstawy do odstępstw w pewnych określonych sytuacjach. Ustanowienie planu wieloletniego umożliwi również wykorzystanie regionalizacji, w ramach której państwa członkowskie położone nad basenami morskimi będą zaangażowane w tworzenie i opracowywanie zasad zarządzania dla zainteresowanych stron. Chodzi o to, aby zwiększyć zaangażowanie ze strony podmiotów sektora rybołówstwa, a co za tym idzie egzekwowanie przepisów i docelowo ich skuteczność. Przyczyni się to również do uproszczenia procesu podejmowania decyzji, czyniąc go bardziej skutecznym i dostosowanym do zmieniających się okoliczności, a także spowoduje, że będzie on bliższy zainteresowanym stronom w przypadkach, w których w grę będą wchodziły kwestie o wysoce technicznym charakterze.

Plan wieloletni będzie obejmował docelowe wartości śmiertelności połowowej wyrażone w postaci przedziałów określonych dla każdego ze stad, jeżeli będzie to możliwe, które będą stanowiły podstawę do ustalania rocznych limitów połowowych dla tych stad. Ponadto plan wieloletni będzie obejmował środki ochronne, które będą stanowiły ramy dla odbudowy stad, w przypadku gdy ich liczebność spadnie poniżej bezpiecznego poziomu biologicznego.

Plan wieloletni będzie mieć zastosowanie do wszystkich unijnych statków rybackich, niezależnie od ich ogólnego udziału w połowach w Morzu Adriatyckim (w wodach UE i wodach międzynarodowych). Jest to zgodne z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) oraz zgodne z oddziaływaniem statków na przedmiotowe stada ryb.

Następujące przepisy rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 („rozporządzenie podstawowe”) mają znaczenie dla planów wieloletnich:

- Art. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego zawierają przepisy dotyczące **celów i treści planów wieloletnich**. Zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego plany wieloletnie powinny zawierać wymierne **cele**. Przedmiotowe cele powinny zostać uzupełnione **przepisami dotyczącymi środków ochronnych** powiązanych z progowym **punktem odniesienia do celów ochrony**.
- Zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego **obowiązek wyładunku** ma zastosowanie do połowów małych gatunków pelagicznych (tj. połowów makreli, śledzia, ostroboka śródziemnomorskiego, błękitka, kaprosza, sardeli, argentyńskich smuklej, sardynki i szprota) w dowolnym miejscu na wodach UE od dnia 1 stycznia 2015 r. Zgodnie z art. 15 ust. 5 rozporządzenia podstawowego szczegóły realizacji obowiązku wyładunku określa się w planach wieloletnich obejmujących:
 - (a) przepisy szczególne dotyczące połowów lub gatunków, których dotyczy obowiązek wyładunku;
 - (b) specyfikację wyłączeń z obowiązku wyładunku;
 - (c) przepisy dotyczące wyłączeń *de minimis* do 5 % całkowitych rocznych połowów wszystkich gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku w celu

uniknięcia nieproporcjonalnych kosztów postępowania z niezamierzonymi połowami.

- Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu mogą przedstawić **wspólne rekomendacje** w sprawie środków, które mają zostać przyjęte, jeżeli Komisji otrzymała uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych lub delegowanych do osiągnięcia celów planu wieloletniego.

Plan wieloletni zawiera również specjalne **przepisy dotyczące kontroli** przeznaczone do dostosowania szczególnej sytuacji połowów małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim oraz ogólne środki kontroli ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającym unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającym rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006¹³, które przewiduje ramy prawne dla kontroli, inspekcji i egzekwowania w celu zagwarantowania zgodności z przepisami WPRyb. Odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 są następujące:

- Zgodnie z art. 9 statek rybacki, który ma co najmniej dwanaście metrów długości, musi mieć zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie umożliwiające **automatyczną lokalizację i identyfikację statku za pomocą systemu monitorowania statków** przesyłającego dane na temat pozycji statku w regularnych odstępach czasu. Musi ono również umożliwiać Centrum Monitorowania Rybołówstwa państwa członkowskiego bandery gromadzenie informacji o statku rybackim.
- Zgodnie z art. 15 kapitanowie unijnych statków rybackich, które mają co najmniej dwanaście metrów długości, muszą prowadzić **elektroniczne dzienniki połowowe** i przysyłać zawarte w nich informacje drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery przynajmniej raz dziennie.
- Zgodnie z art. 17 kapitanowie unijnych statków rybackich, o długości całkowitej co najmniej dwanaście metrów, prowadzący połowy stad objętych planem wieloletnim, którzy podlegają obowiązkowi elektronicznego wypełniania dziennika połowowego, muszą przekazać właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery zestaw informacji na temat statku i połowów, co najmniej cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu.
- Właściwe może być dostosowanie tych przepisów do specyfiki danych połowów za pośrednictwem planu wieloletniego.
- Zgodnie z art. 43 w planach wieloletnich można ustanowić progi, powyżej których połowy stad muszą być wyładowywane w **wyznaczonych portach**.

¹³

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

Przegląd poszczególnych przepisów zawartych w planie wieloletnim przedstawiono w sekcji 5.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ustanawia ogólne ramy dla WPRyb oraz określa sytuacje, w których Rada i Parlament Europejski muszą przyjąć plany wieloletnie.

W niniejszym wniosku w sprawie planu wieloletniego dotyczącego małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim zastosowano takie samo podejście do określenia celów i środków ochronnych planu wieloletniego oraz realizacji obowiązku wyładunku jak w przyjętym niedawno rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającym wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007¹⁴.

W rozporządzeniu Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich¹⁵ określono techniczne środki ochronne, tj. przepisy dotyczące składu połowów, minimalnego rozmiaru oczek sieci, minimalnej wielkości ryb do wyładunku, obszarów zamkniętych i okresów ochronnych w odniesieniu do określonych połowów. Jest ono obecnie poddawane przeglądowi i zostanie zastąpione, jeżeli przyjęty zostanie wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych¹⁶. Wniosek ten umożliwi państwom członkowskim zmianę środków technicznych za pośrednictwem procesu regionalizacji.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek oraz jego cele są spójne z polityką Unii Europejskiej, a zwłaszcza polityką w dziedzinie ochrony środowiska np. z **dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej (MSFD)**¹⁷ i jej celami w zakresie osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich UE do 2020 r.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- **Zasada pomocniczości**

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

¹⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

¹⁶ COM/2016/0134 final - 2016/074 (COD).

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

Przepisy wniosku odnoszą się do zachowania żywych zasobów morza, czyli środków, które wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej. Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości i spełnia jej wymogi. Zarówno stada sardeli i sardynek, jak i przedmiotowe statki rybackie swobodnie przemieszczają się ponad granicami państw, więc działania na szczeblu państw członkowskich najprawdopodobniej nie będą skuteczne do osiągnięcia zamierzonych celów. Aby środki były skuteczne, należy je podjąć w sposób skoordynowany i zastosować do całego obszaru, na którym występują stada i do wszystkich flot, których to dotyczy.

- **Zasada proporcjonalności**

Środki objęte wnioskiem są zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ są odpowiednie, konieczne i żadne inne mniej restrykcyjne środki uzyskania pożądanego celu polityki nie są dostępne. Zainteresowane strony, z którymi przeprowadzono konsultacje, są zasadniczo zgodne co do tego, że obecne ramy prawne składające się z ustawodawstwa krajowego, unijnego planu w zakresie odrzutów i środków przyjętych przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego nie są wystarczające, aby osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju WPRyb.

- **Wybór instrumentów**

Proponowanym instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

W trakcie przygotowywania niniejszego wniosku oraz towarzyszącej mu oceny skutków przeprowadzono konsultacje na różnych szczeblach, w tym: z zainteresowanymi stronami, naukowcami, osobami prywatnymi, organami administracji publicznej oraz odpowiednimi służbami Komisji.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Konsultacje z zainteresowanymi stronami przeprowadzono w ukierunkowany sposób, w szczególności w drodze konsultacji z **Komitetem Doradczym ds. Morza Śródziemnego (MEDAC)**¹⁸, który jest najbardziej reprezentatywną organizacją zainteresowanych stron w dziedzinie rybołówstwa w regionie Morza Śródziemnego. MEDAC reprezentuje wszystkie strony, których dotyczy niniejszy wniosek. Są to sektor gospodarki rybnej, w tym rybołówstwa prowadzonego na niewielką skalę, sektor przetwórczy, związki zawodowe i inne grupy interesu, takie jak organizacje ochrony środowiska, organizacje konsumentów i stowarzyszenia połowów sportowych/rekreacyjnych działające w obszarze basenu Morza Śródziemnego w ramach WPRyb.

Od 2014 r. MEDAC powołał grupę roboczą, której głównym zadaniem jest opracowanie planu wieloletniego dotyczącego małych gatunków pelagicznych w obszarze Adriatyku. Grupa robocza odbyła sześć spotkań, w których wzięli udział przedstawiciele Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa (DG MARE), Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa, środowisk naukowych, branży i organów administracji państw członkowskich odpowiedzialnych za rybołówstwo¹⁹. W marcu 2016 r. MEDAC przyjął opinię

¹⁸ <http://www.med-ac.eu/>.

¹⁹ W dniach 8 października 2014 r., w Splicie (Chorwacja); 20 listopada 2014 r., w Rzymie (Włochy); 11 marca 2015 r., w Rzymie (Włochy); 23 kwietnia 2015 r., w Marsylii (Francja); 11 czerwca 2015 r., w Madrycie (Hiszpania); 17 lutego 2016 r., w Rzymie (Włochy).

w sprawie planu wieloletniego dla małych gatunków pelagicznych w północnym Adriatyku²⁰. Niektóre ze środków zalecanych przez MEDAC zostały uwzględnione w niniejszym wniosku, a mianowicie: rozszerzenie korzystania z elektronicznych dzienników połowowych oraz elektronicznych systemów w celu monitorowania pozycji statku i włączenie środków niezbędnych do wdrożenia obowiązku wyładunku.

Komisja zorganizowała również **seminarium naukowo-techniczne na temat połowów małych stad pelagicznych w Morzu Adriatyckim**, które odbyło się w dniu 18 września 2015 r. i w którym wzięli udział naukowcy, MEDAC oraz urzędy ds. rybołówstwa w państwach członkowskich. Panowała ogólna zgoda co do tego, że stada sardeli i sardynek są obecnie nadmiernie eksploatowane i że trzeba zacząć działać.

Następnie zorganizowano **warsztaty na temat wdrażania maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) w odniesieniu do różnych analiz przykładów, w tym małych stad pelagicznych w Morzu Adriatyckim** w dniach 21–25 września 2015 r. Warsztaty te zorganizowano w ramach finansowanego przez Komisję projektu dotyczącego scenariuszy zarządzania na potrzeby przygotowania wieloletnich planów zarządzania dla basenów Morza Śródziemnego i Morza Czarnego. Spotkanie to umożliwiło poszczególnym podmiotom (Komisji, MEDAC, niezależnym ekspertom i konsultantom realizującym projekt) omówienie różnych możliwości zarządzania, kryteriów i planowanych scenariuszy w celu osiągnięcia F_{MSY} w związku z przedmiotowym przedsięwzięciem i osiągnięcie porozumienia w tej sprawie.

Konsultacje z zainteresowanymi stronami zaangażowanymi w połowy w obszarze [Morza Śródziemnego (w tym władzami ośmiu państw członkowskich, instytutami badawczymi z ośmiu państw członkowskich, pięcioma organizacjami pozarządowymi, przedstawicielami branży z ośmiu państw członkowskich, MEDAC i STECF) zostały również przeprowadzone w ramach **retrospektywnej oceny rozporządzenia dotyczącego Morza Śródziemnego**²¹, która zawiera konkretne studium przypadku dotyczące połowów małych stad pelagicznych w Morzu Adriatyckim. Stanowiło to istotny wkład w zdefiniowanie problemu i określenie skuteczności obecnych ram prawnych. Przytłaczająca większość zainteresowanych podmiotów zgodziła się co do tego, że stada ryb w Morzu Śródziemnym są nadmiernie eksploatowane, a większość respondentów we wszystkich kategoriach zainteresowanych stron stwierdziła, że do tej pory nie odnotowano poprawy stanu stad. Kolejnym ważnym zagadnieniem, które omawiano, były obawy dotyczące zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego rybołówstwa na Morzu Śródziemnym w przyszłości.

Oprócz tego, w okresie od dnia 22 maja 2015 r. do dnia 11 września 2015 r. przeprowadzono szeroko zakrojone, **internetowe konsultacje publiczne** dotyczące połowów małych gatunków pelagicznych w północnym Adriatyku²². Od państw członkowskich, MEDAC,

²⁰ MEDAC (2016), Opinia MEDAC w sprawie długoterminowego planu zarządzania dla małych gatunków pelagicznych w podobszarze GSA 17 (północny Adriatyk) z dnia 11 marca 2016 r. (Prot. 94/2016).

²¹ Wakeford *et al.* (2016 r.) Retrospektywna ocena rozporządzenia dotyczącego Morza Śródziemnego. Sprawozdanie końcowe (lipiec 2016 r.). https://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies_pl

²² http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/northern-adriatic-multiannual/index_en.htm – Zakres konsultacji publicznych obejmował wyłącznie północny Adriatyk, gdyż tam właśnie odbywa się zdecydowana większość połowów małych gatunków pelagicznych i początkowo Komisja rozważała możliwość przedstawienia wniosku dotyczącego planu wieloletniego dla północnego Adriatyku, zanim podjęła decyzję o nieznacznym rozszerzeniu zakresu, tak aby obejmował on

przedstawicieli przemysłu, organizacji pozarządowych i osób prywatnych otrzymano w sumie 15 szczegółowych odpowiedzi. Główne wnioski są następujące:

- Większość respondentów zgodziła się co do potrzeby opracowania unijnego planu wieloletniego, ponieważ obecne ramy prawne nie uwzględniają regionalnej specyfiki tych połowów i nie w pełni wdrażają WPRyb, a w szczególności zasadę regionalizacji.
 - Uważa się, że obecne ramy prawne są zbyt skomplikowane.
 - Interwencja UE powinna ograniczać się do określenia kierunków i celów.
 - Należy uwzględnić zależności między rybołówstwem a czynnikami środowiskowymi.
 - Środki powinny dotyczyć jedynie gatunków docelowych.
 - Środki techniczne oraz dodatkowe środki dotyczące obowiązku wyładunku należy przyjąć w ramach regionalizacji i nie ustalać ich w planie wieloletnim.
 - Środki techniczne powinny dotyczyć przede wszystkim raczej czasowego zamykania łowisk na określonych obszarach, niż zwiększenia selektywności w oparciu o rozmiar oczek sieci.
 - Plan wieloletni powinien opierać się na elastycznym podejściu i być proporcjonalny do udziału w połowach poszczególnych zainteresowanych flot.
- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Oprócz opisanych powyżej prac związanych z konsultacjami publicznymi i retrospektywnej oceny opisanej w następnej sekcji podstawą niniejszego wniosku było kilka istotnych badań.

W 2014 r. Komisja zleciła badanie zatytułowane „Poprawa wiedzy na temat głównych aspektów społeczno-gospodarczych związanych z najważniejszymi połowami w Morzu Adriatyckim”. Celem tego badania było wskazanie głównych połowów w Morzu Adriatyckim, opisanie aktualnej oceny stanu stad i opinii naukowych dotyczących odpowiednich stad oraz dostarczenie informacji społeczno-gospodarczych odnoszących się do różnych rodzajów połowów prowadzonych przez kraje przybrzeżne Morza Adriatyckiego. Badanie zakończono w 2015 r.²³.

Inne badanie zostało rozpoczęte przez DG MARE w 2014 r., aby ocenić konkretne scenariusze zarządzania w odniesieniu do planów wieloletnich zgodnie z celami WPRyb²⁴. W badaniu przewidziano cztery studia przypadków, z których jedno dotyczyło połowów małych

całe Morze Adriatyckie. Podjęto decyzję o takim rozszerzeniu zakresu, aby uwzględnić cały obszar, na którym występuje to stado, i uniknąć nieproporcjonalnych kosztów opracowania oddzielnego planu wieloletniego dla południowego Adriatyku w przyszłości, biorąc pod uwagę, jak niewielkie są połowy na tym obszarze (6 % połowów sardeli i sardynek złowionych w Morzu Adriatyckim w 2013 r.) zostało wyładowane w południowej części Adriatyku, a wiele z tych połowów faktycznie miało miejsce w północnej części Morza Adriatyckiego. Udział wyładunków w południowej części Adriatyku stale maleje od 2008 r.

²³ Lembo *et al.* (2015) „Poprawa wiedzy na temat głównych aspektów społeczno-gospodarczych związanych z najważniejszymi połowami w Morzu Adriatyckim (SEDAF)”. Umowa szczegółowa nr 10 w ramach umowy ramowej MAREA. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_pl.htm.

²⁴ Spedicato *et al.* (2016) „Badanie dotyczące oceny konkretnych scenariuszy zarządzania na potrzeby przygotowania wieloletnich planów zarządzania dla basenów Morza Śródziemnego i Morza Czarnego” – Zaproszenie do składania wniosków MARE/2014/27. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_pl.htm.

gatunków pelagicznych w Adriatyku. Następnie w badaniu wykorzystano modelowanie bioekonomiczne w celu oceny środowiskowych, społecznych i gospodarczych skutków różnych scenariuszy dla różnych segmentów floty.

- **Oceny *ex post*/kontrolę sprawności obowiązującego prawodawstwa**

W badaniu na temat **retrospektywnej oceny rozporządzenia dotyczącego Morza Śródziemnego**²⁵ stwierdzono, że pomimo wprowadzenia wielu środków w ramach tego rozporządzenia wygląda na to, że rozporządzenie dotyczące Morza Śródziemnego nie spełnia większości swoich celów w regionie północnego Adriatyku lub wyniki dotyczące jego skuteczności są niejednoznaczne ze względu na ograniczone potwierdzające dowody. Na przykład wszystkie organy krajowe, z którymi się konsultowano w ramach tego badania, dostrzegały niewielki lub żaden wpływ ograniczenia nakładu połowowego na północnym Adriatyku, a rozporządzenie dotyczące Morza Śródziemnego miało niewielki wpływ na liczbę statków i zatrudnienie we Włoszech i Chorwacji.

STECF przeanalizował krajowe plany zarządzania przyjęte przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia dotyczącego Morza Śródziemnego²⁵ w oparciu o specjalne badanie²⁶. STECF stwierdził, że na podstawie obowiązujących krajowych planów zarządzania ograniczenia w połowach są **niewystarczające do osiągnięcia zrównoważonych poziomów połowów do 2020 r.** STECF uważa zatem, że jeśli nie zostaną dokonane zmiany w krajowych planach zarządzania jest bardzo mało prawdopodobne, że zostaną osiągnięte cele WPRyb.

W odniesieniu do międzynarodowych środków wdrożonych w ramach Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) w 2015 r. GFCM przeprowadziła **bioekonomiczną ocenę środków zarządzania** w odniesieniu do połowów sardeli i sardynki w Morzu Adriatyckim²⁷. Symulacje pokazują, że obecna śmiertelność połowowa²⁸ jest zbyt wysoka, w tym w ramach środków nadzwyczajnych przyjętych przez GFCM. Jeżeli sytuacja będzie się utrzymywać, stada sardeli i sardynek pozostaną poza bezpiecznymi limitami biologicznymi lub nawet wyginą między 2020 a 2030 r.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków planu wieloletniego dotyczącego małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim została przeprowadzona w kontekście nowej WPRyb i zmiany rozporządzeń dotyczących środków technicznych. W związku z tym następujące oceny skutków są istotne dla niniejszego wniosku:

- Reforma WPRyb²⁹;
- Skutki wprowadzenia obowiązku wyładunku^{30,31};

²⁵ Sprawozdanie z 49. Posiedzenia Plenarnego Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (PLEN-15-02), 6-10 lipca 2015 r., Varese.

²⁶ „Ocena i porady dotyczące stanu zasobów morskich w Morzu Śródziemnym” – Umowa szczegółowa nr 9 w ramach umowy ramowej MAREA, zadanie 4 – Opinie naukowe *ad hoc* w celu wsparcia realizacji wspólnej polityki rybołówstwa, „Doradztwo naukowe na temat zgodności planów zarządzania z wymogami wspólnej polityki rybołówstwa na Morzu Śródziemnym” – zmienione sprawozdanie 8.08.2014.

²⁷ GFCM (2016) Sprawozdanie z warsztatów na temat bioekonomicznej oceny środków zarządzania (WKMSE), 1–3 lutego 2016 r..

²⁸ Obliczona z uwzględnieniem średniej śmiertelności połowowej w latach 2012, 2013 i 2014.

²⁹ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/impact_assessments_pl.htm.

³⁰ Sprawozdanie z 45. Posiedzenia Plenarnego Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (PLEN-14-01).

³¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU\(2015\)540360_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU(2015)540360_EN.pdf).

- Społeczno-ekonomiczne wymiary WPRyb³²;
- Opracowanie nowego rozporządzenia w sprawie środków technicznych³³;

Ponadto przeprowadzono ocenę skutków niniejszego wniosku legislacyjnego w celu ustanowienia planu wieloletniego dotyczącego małych gatunków pelagicznych oraz ich połowów w Morzu Adriatyckim.

Warianty strategiczne przeanalizowane w tej ocenie skutków były następujące:

- **Wariant 0:** Stosowanie instrumentów o charakterze nieustawodawczym, tzw. „prawa miękkiego” (wariant odrzucony na wczesnym etapie);
- **Wariant 1:** *Status quo* (scenariusz odniesienia, z którym porównywano pozostałe warianty);
- **Wariant 2:** Opracowanie rozporządzenia UE dotyczącego zarządzania połowami małych gatunków pelagicznych w celu zagwarantowania zrównoważonych połowów stad do 2018 lub 2020 r. (dwa podwarianty). W ramach wariantu 2 proponuje się nowy mechanizm zarządzania, ukierunkowany na wydajność połowów, poprzez ustanowienie limitów połowowych. Podejście to zostało pomyślnie przetestowane w odniesieniu do innych wód UE i przyniosło poprawę stanu stad;
- **Wariant 3:** Próba zmiany obecnych ram zarządzania (przepisy krajowe i międzynarodowe), która może przynieść najbardziej optymistyczny lub najbardziej pesymistyczny scenariusz, w zależności od tego czy próba ta się powiedzie.

Preferowanym wariantem jest wariant nr 2 – rozporządzenie UE dotyczące zarządzania małymi gatunkami pelagicznymi – który uznano za jedyny wariant umożliwiający osiągnięcie wszystkich celów. Ogólnie rzecz biorąc, spodziewanym wynikiem realizacji wariantu 2 będzie poprawa stanu ochrony sardeli i sardynek, która ostatecznie przyczyni się do lepszej kondycji i większej równowagi sektora rybołówstwa zależnego od tych zasobów, gwarantując lepsze pensje dla poszczególnych rybaków i ogólnie lepszą rentowność w porównaniu do *status quo*.

Przejdzie do takiego bardziej zrównoważonego stanu połowów może wymagać ograniczeń w sektorze rybołówstwa, w tym dotyczących poziomu zatrudnienia i ogólnych dochodów tego sektora. Ponieważ połowy są mniejsze, ceny przy pierwszej sprzedaży prawdopodobnie wzrosną, co może w pewnej mierze zrekompensować spadek dochodów w sektorze rybołówstwa z uwagi na zmniejszenie połowów. Sektor przetwórstwa (w szczególności w Chorwacji i we Włoszech) może stanąć przed koniecznością zwiększenia przywozu z innych krajów. Istnieją konkretne instrumenty i środki finansowe w celu wsparcia odnośnych sektorów w tym okresie przejściowym.

³² http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/socio_economic_dimension/index_en.htm.

³³ Dokument roboczy służb Komisji – Ocena skutków towarzysząca dokumentowi: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia (UE) nr 1343/2011 i (UE) nr 1380/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady, oraz uchylający rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 SWD/2016/057 final – 2016/074 (COD).

W ramach wariantu 2 za korzystniejszy docelowy termin na osiągnięcie zrównoważonego rybołówstwa uznano 2020 r., raczej niż 2018 r., z punktu widzenia akceptacji przez zainteresowane strony, które w przeważającym stopniu wyraziły preferencję dla 2020 r. Jest on również bardziej realistyczny, zważywszy na prawdopodobny harmonogram wejścia w życie planu wieloletniego.

Żadna z zainteresowanych stron, z którymi przeprowadzono konsultacje, nie wskazała prawa miękkiego (wariant 0) jako wykonalnego rozwiązania. Podczas konsultacji publicznych tylko jedna z zainteresowanych stron odpowiedziała, że w obecne ramy (wariant 1) są wystarczające. Wszyscy respondenci z wyjątkiem jednego stwierdzili, że zmiana obecnych ram nie byłaby wystarczająca (wariant 3). MEDAC (w skład którego wchodzi przedstawiciele przemysłu oraz społeczeństwa obywatelskiego), organizacje pozarządowe, organy publiczne, instytuty naukowe, Chorwacja, Słowenia i Włochy poparły opracowanie planu wieloletniego (wariant 2), z wyraźną preferencją dla podwariantu „2020 r.”.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek nie jest inicjatywą w ramach programu sprawności regulacyjnej (REFIT). Niemniej jednak przyczyni się do uproszczenia obowiązujących przepisów prawa Unii Europejskiej. Plan wieloletni stanowiłby jeden instrument zawierający wszystkie przepisy odnoszące się do zarządzania tymi połowami na szczeblu UE, podczas gdy obecny system składa się z przepisów trzech istniejących krajowych planów zarządzania, które są przyjmowane przez trzy odrębne krajowe systemy, oprócz unijnego planu w zakresie odrzutów.

Obecne ramy zarządzania są skomplikowane i również stale się zmieniają. Uproszczenia, zwiększenie stabilności i przejrzystości w związku z tym znacznie poprawiłyby obecną sytuację.

W planie wieloletnim ustanowiono by również prostszy i bardziej przejrzysty od obecnego system zarządzania, pod kątem przekładania doradztwa naukowego na środki zarządzania. Naukowcy przekazywaliby swoje opinie naukowe w ujęciu rocznym, w tym w odniesieniu do limitów połowowych dla każdego stada, co powinno zapewnić zrównoważone poziomy połowów. W systemie kontroli wydajności połowów konieczne ograniczenie śmiertelności połowowej bezpośrednio przekłada się na ograniczenie połowów, co nie ma miejsca w przypadku kontroli nakładów (np. na podstawie nakładu połowowego lub zarządzania zdolnością połowową). Plan wieloletni zwiększy również stabilność i przewidywalność w zakresie dostępności zasobów dla sektora połowów małych gatunków pelagicznych.

WPRyb jest polityką specjalnie przystosowaną do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które w sektorze rybołówstwa są normą raczej niż wyjątkiem. Prawie wszystkie przedsiębiorstwa rybackie prowadzące połowy małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim i znaczna większość przedsiębiorstw w sektorze przetwórstwa to mikroprzedsiębiorstwa lub małe i średnie przedsiębiorstwa. Nie ma zatem podstaw do wykluczenia ich z zakresu stosowania niniejszego wniosku na podstawie ich wielkości, ponieważ wówczas przeważająca większość sektora zostałaby z niego wyłączona, co spowodowałoby, że wniosek ten przestałby mieć sens. W związku z tym unijny plan wieloletni będzie miał zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw, w tym MŚP i mikroprzedsiębiorstw. Wszystkie opisane wyżej skutki prawdopodobnie będą zatem miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw, w różnym stopniu, w zależności od tego, w jaki sposób państwa członkowskie zastosują konieczne ograniczenia połowów do różnych segmentów floty.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z **Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej**³⁴, a w szczególności z art. 37 tej karty, który stanowi, że wysoki poziom ochrony środowiska i poprawa jego jakości muszą być zintegrowane z politykami Unii i zapewnione zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma żadnego wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Monitorowanie niektórych skutków środków zarządzania odbywa się w ramach rutynowych prac związanych z wdrażaniem wspólnej polityki rybołówstwa. Dane wymagane w celu monitorowania skutków społeczno-gospodarczych i środowiskowych planu wieloletniego są już zbierane przez państwa członkowskie na mocy unijnych przepisów dotyczących gromadzenia danych³⁵. STECF dokonuje również regularnych ocen stanu stad sardeli i sardynek oraz wyników społeczno-gospodarczych działalności sektorów rybołówstwa i przetwórstwa. Skutki planu wieloletniego dla rynków będą monitorowane co dwa lata za pośrednictwem Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA)³⁶. W związku z tym dane bazowe są dostępne i funkcjonuje proces monitorowania realizacji celów operacyjnych, o których mowa powyżej, jak również społeczno-gospodarczych skutków planu wieloletniego.

W planie wieloletnim przewidziano przeprowadzanie okresowej oceny jego wpływu na odnośne stada, w oparciu o opinie naukowe. Sprawą nadrzędną jest wskazanie stosownego okresu dla takiej oceny: okresu, który umożliwi przyjęcie i wdrożenie zregionalizowanych środków oraz wykazanie ich wpływu na stada i połowy. Terminy ocen powinny również uwzględniać opóźnienia pomiędzy gromadzeniem danych biologicznych i społeczno-ekonomicznych oraz metody pracy organów naukowych, które oceniają te dane. STECF zalecił, aby do oceny planów wieloletnich wykorzystywano dane dotyczące skutków z okresu trzech lat. STECF zasugerował również okres pięciu lat od wprowadzenia w życie planu do uzyskania danych dotyczących okresu trzech lat³⁷. W związku z tym plan wieloletni powinien być oceniany co pięć lat.

W tym względzie należy zauważyć, że ocena okresowa skutków planu wieloletniego nie oznacza, że prawodawcy nie mogą zmienić planu w przypadku pojawienia się nowych, naukowych, politycznych lub społeczno-ekonomicznych danych.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

³⁴ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (2012/C 326/02) (Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391).

³⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1).

³⁶ http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/market/market_observatory/index_en.htm.

³⁷ Sprawozdanie grupy analitycznej STECF ds. oceny planów wieloletnich w dziedzinie rybołówstwa (SGMOS 09-02).

Zgodnie z nadrzędnym celem WPRyb w zakresie ochrony zasobów rybołówstwa oraz uwzględniając art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 określające zasady, cele i treść planów wieloletnich, główne elementy planu obejmują:

- **Zakres planu wieloletniego** obejmuje małe stada pelagiczne. Dokładniej rzecz ujmując, stada sardeli, sardynek, makreli i ostroboka śródziemnomorskiego oraz połowy eksploatujące te stada w Morzu Adriatyckim.
- **Celami planu wieloletniego** są: przyczynienie się do osiągnięcia celów WPRyb, a w szczególności osiągnięcia i utrzymania maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) odnośnych stad, osiągnięcie równowagi sektora rybołówstwa i zapewnienie skutecznych ram zarządzania. Plan wieloletni przyczynia się również do umożliwienia realizacji obowiązku wyładunku.
- Proponowane **cele** wyrażone są jako wskaźniki śmiertelności połowowej około F_{MSY} zgodnie z zaleceniami STECF, w terminie najpóźniej do 2020 r. Te przedziały F_{MSY} umożliwiają zarządzanie przedmiotowymi stadami na podstawie maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz zapewnienie wysokiego poziomu przewidywalności dla sektora. Określono cele w odniesieniu do sardeli i sardynek, a przedziały wartości zostały wskazane przez STECF⁹. Przedziały te umożliwiają zarządzanie przedmiotowymi stadami na podstawie maksymalnego podtrzymywalnego połowu i, jak się okazuje, umożliwiają dostosowanie w przypadku zmiany opinii naukowej, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu przewidywalności. W przypadku gdy dostępne są dane dla stad ryb, wspomniane punkty odniesienia są wyrażone jako biomasa stada tarłowego.
- **Punkty odniesienia do celów ochrony** wyrażone w tonach biomasy stada tarłowego lub liczebność wyrażona liczbami ujętymi w planie wieloletnim są ustalane przez STECF.
- **Środki ochronne oraz specjalne środki ochronne** wiążą się z punktami odniesienia do celów ochrony. W przypadku gdy z opinii naukowej wynika, że którekolwiek stado znajduje się poniżej tych punktów, należy zmniejszyć dopuszczalne połowy tego stada. Środek ten można uzupełnić w razie potrzeby środkami takimi jak środki techniczne lub środki nadzwyczajne Komisji lub państwa członkowskiego. Niektóre z tych środków mogą zostać przyjęte w ramach regionalizacji.
- **Przepisy dotyczące obowiązku wyładunku**, które mają zostać przyjęte w ramach regionalizacji, są niezbędne do przedłużenia (lub zmiany) wyłączeń z obowiązku wyładunku dotyczących gatunków, co do których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, oraz wyłączeń *de minimis* zgodnie ze zmianami w zakresie opinii naukowej. Obecnie takie wyłączenia, przyjęte w ramach planu odrzutów w odniesieniu do Morza Śródziemnego⁵, przewidziane są na trzy lata.
- W planie wieloletnim ustanawia się **współpracę regionalną** państw członkowskich w zakresie przyjmowania przepisów dotyczących obowiązku wyładunku i konkretnych środków ochronnych, w tym środków technicznych, dotyczących niektórych stad.

- Przewidziano **przepisy dotyczące kontroli** systemu monitorowania statków, uprzednich powiadomień, elektronicznych dzienników połowowych oraz wyznaczonych portów. W odniesieniu do uprzednich powiadomień należy dostosować ogólne zasady ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 do specyfiki Morza Adriatyckiego i połowów na nim małych gatunków pelagicznych. W odniesieniu do elektronicznych dzienników połowowych oraz systemu monitorowania statków przepisy zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 zostały rozszerzone na wszystkie statki o długości ponad ośmiu metrów, w celu poprawy kontroli połowów objętych planem wieloletnim. W odniesieniu do wyznaczonych portów w niniejszym wniosku przewidziano próg, powyżej którego sardele i sardynki powinny być wyładowywane wyłącznie w portach o zastrzonej kontroli.
- **Ocena okresowa** danego planu wieloletniego w oparciu o opinie naukowe: ocenę planu należy przeprowadzać co pięć lat. Okres ten umożliwia początkowo pełne wdrożenie obowiązku wyładunku, a także przyjęcie i wdrożenie zregionalizowanych środków oraz wykazanie ich wpływu na stada i połowy. Jest to również minimalny okres wymagany przez organy naukowe³⁷.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające plan wieloletni dotyczący małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim i połowów tych zasobów**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólna polityka rybołówstwa („WPRyb”) powinna przyczyniać się do ochrony środowiska morskiego, do zrównoważonego zarządzania wszystkimi gatunkami eksploatowanymi w celach handlowych oraz, w szczególności, do osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego do 2020 r., zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE³.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁴ ustanawia zasady WPRyb zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. Do celów WPRyb należą między innymi: zapewnienie, aby rybołówstwo i akwakultura były zrównoważone środowiskowo w perspektywie długookresowej, stosowanie do zarządzania rybołówstwem podejścia opartego na ostrożnym gospodarowaniu zasobami oraz wprowadzanie w życie ekosystemowego podejścia do zarządzania rybołówstwem.
- (3) Z opinii naukowych przedstawionych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) oraz Naukowy Komitet Doradczy

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia [...] r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia [...] r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM — SAC) wynika, że eksploatacja stad sardynek i sardeli w Morzu Adriatyckim przekracza poziomy niezbędny do osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY).

- (4) Pomimo tego, że są zarządzane zarówno na podstawie planu zarządzania na poziomie międzynarodowym w ramach GFCM, jak i krajowych planów zarządzania przyjętych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006⁵ stada sardeli i sardynek w Adriatyku w dalszym ciągu są nadmiernie eksploatowane i uważa się, że obecne środki są niewystarczające do osiągnięcia MSY do 2020 r. Państwa członkowskie i zainteresowane strony wyraziły swoje poparcie dla opracowania i wdrożenia planów zarządzania na poziomie unijnym dla tych dwóch stad.
- (5) Obecne środki zarządzania w odniesieniu do małych stad pelagicznych w Morzu Adriatyckim dotyczą dostępu do wód, kontroli nakładu połowowego oraz środków technicznych regulujących korzystanie z narzędzi. Opinie naukowe wskazały, że kontrola połowów jest najbardziej właściwym sposobem dostosowania śmiertelności połowowej i byłaby bardziej skutecznym narzędziem zarządzania dla małych stad pelagicznych⁶.
- (6) Aby osiągnąć cele WPRyb, należy odpowiednio przyjąć szereg środków ochronnych, w dowolnej ich kombinacji, takich jak plany wieloletnie, środki techniczne, środki dotyczące ustalania i przydziału uprawnień do połowów.
- (7) Zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 podstawę planów wieloletnich stanowić będą opinie naukowe, techniczne i ekonomiczne, które będą obejmować cele, wymierne cele z wyraźnymi ramami czasowymi, punkty odniesienia do celów ochrony i środki ochronne.
- (8) Celem planu wieloletniego powinno być przyczynienie się do osiągnięcia celów WPRyb, a w szczególności osiągnięcie i utrzymanie MSY odnośnych stad, osiągnięcie równowagi sektora rybołówstwa i zapewnienie skutecznych ram zarządzania.
- (9) Co więcej, w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono obowiązek wyładunku, w tym w odniesieniu do wszystkich połowów gatunków podlegających minimalnym rozmiarom zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 1967/2006. W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1392/2014⁷ ustanowiono plan odrzutów na trzy lata przewidujący wyłączenie *de minimis* z obowiązku wyładunku dla sardeli, sardynek, makreli i ostroboka śródziemnomorskiego w Morzu Adriatyckim. W celu wprowadzenia w życie obowiązku wyładunku, należy przedłużyć okres obowiązywania środków ustanowionych w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 1392/2014 poprzez włączenie jego odnośnych przepisów do planu wieloletniego.
- (10) Zgodnie z podejściem ekosystemowym oraz w uzupełnieniu wskaźnika dotyczącego połowów zawartego w dyrektywie 2008/56/WE, wskaźniki jakości 1, 4 i 6 zawarte w

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6).

⁶ Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) Ocena stad w Morzu Śródziemnym – część 2 (STECF-11-14).

⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1392/2014 z dnia 20 października 2014 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków pelagicznych w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 21).

załączniku I do dyrektywy powinny być rozważane w ramach zarządzania rybołówstwem.

- (11) Artykuł 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zawiera wymóg ustalania uprawnień do połowów zgodnie z celami określonymi w planach wieloletnich.
- (12) Należy ustanowić docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej (F) odpowiadający celowi, jakim jest osiągnięcie i utrzymanie MSY wyrażonego jako przedziały wartości, które są spójne z osiągnięciem maksymalnego podtrzymywalnego połowu (F_{MSY}). Przedziały te, oparte na opiniach naukowych, są niezbędne do zapewnienia elastyczności, która pozwoli na uwzględnianie zmian w opiniach naukowych, przyczyni się do wdrożenia obowiązku wyładunku oraz pozwoli uwzględnić specyfikę połowów wielogatunkowych. Przedziały F_{MSY} zostały obliczone przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) i mają zapewnić maksymalnie 5-procentowe ograniczenie wysokiego odłowu długoterminowego w stosunku do MSY ⁸. Ponadto górny limit przedziału jest ograniczony tak, aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stad do wartości poniżej B_{lim} nie przekraczało 5 %.
- (13) Na potrzeby ustalania uprawnień do połowów należy co do zasady stosować pułap przedziałów F_{MSY} oraz, z zastrzeżeniem uznania stanu danego stada za dobry, wyznaczyć górny limit dla niektórych przypadków. Uprawnienia do połowów powinny być ustalane do wysokości górnego limitu wyłącznie wówczas, gdy na podstawie opinii naukowej lub dowodu jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do połowów wielogatunkowych lub do uniknięcia szkody dla stada z powodu dynamiki wewnętrz- lub międzygatunkowej, lub w celu ograniczenia rocznych wahań w wysokości uprawnień do połowów.
- (14) Gdy wartości docelowe MSY są niedostępne, należy zastosować zasadę podejścia ostrożnościowego.
- (15) W przypadku stad, dla których są one dostępne, oraz na potrzeby stosowania środków ochronnych należy określić punkty odniesienia ochrony wyrażone jako MSY , $B_{trigger}$ oraz B_{lim} dla stad sardeli i sardynek. Jeśli liczebność stada spadnie poniżej MSY , $B_{trigger}$, śmiertelność połowowa powinna zostać zredukowana poniżej wartości F_{MSY} .
- (16) Należy wdrożyć dodatkowe środki ochronne, w przypadku gdy wielkość stada spadnie poniżej punktu odniesienia B_{lim} . Środki ochronne powinny obejmować ograniczenie uprawnień do połowów oraz szczególne środki ochrony, jeżeli w opinii naukowej stwierdzono, że dane stado jest zagrożone. Środki te powinny zostać uzupełnione innymi środkami, w stosownych przypadkach, takimi jak środki Komisji zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 lub środki państw członkowskich zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (17) W przypadku stad, dla których punkty odniesienia nie są dostępne, należy stosować zasadę ostrożności. W szczególnym przypadku zasobów odławianych w postaci przyłowów, w sytuacji braku opinii naukowej na temat takich poziomów minimalnej

⁸ Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) – Małe gatunki pelagiczne w Morzu Adriatyckim. Oceny stad w Morzu Śródziemnym część 1 (STECF-15-14). 2015. [Publications Office of the European Union, Luxembourg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 pp.] [*The second part of this reference seems to be mistaken. OPOCE, please check.*]

biomasy tarłowej takich zasobów, należy przyjąć szczególne środki ochrony, jeżeli w opinii naukowej wskazana zostanie potrzeba takich środków zaradczych.

- (18) Aby umożliwić wykonanie obowiązku wyładunku ustanowionego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w planie należy przewidzieć dodatkowe środki zarządzania. Przepisy te powinny być ustanowione w drodze aktów delegowanych.
- (19) Zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić termin składania wspólnych zaleceń przez państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu.
- (20) W planie należy również przewidzieć określone towarzyszące środki techniczne, które należy przyjąć w drodze aktów delegowanych, aby przyczynić się do osiągnięcia celów planu, w szczególności w zakresie ochrony narybku lub w celu poprawy selektywności.
- (21) Mając na uwadze zapewnienie pełnej zgodności ze środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, należy przyjąć szczególne środki kontroli uzupełniające środki przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009⁹.
- (22) Uznając, że na Morzu Adriatyckim statki ukierunkowane na małe stada pelagiczne zazwyczaj prowadzą krótkie rejsy połowowe, należy dostosować obowiązek uprzedniego powiadomienia określony w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 tak, aby uprzednie powiadomienia były składane co najmniej półtorej godziny przed szacowanym czasem przybycia do portu. Jednak biorąc pod uwagę ograniczony wpływ, jaki mają na przedmiotowe stada rejsy połowowe poławiające bardzo małe ilości ryb, należy ustalić próg dla takich uprzednich powiadomień w sytuacji, gdy statki te zatrzymują na burcie co najmniej 1 tonę sardeli lub sardynki.
- (23) Uznając, że elektroniczne narzędzia kontroli gwarantują lepszą i bardziej terminową kontrolę połowów, a w szczególności rozmieszczenia przestrzennego połowów i eksploatacji stad, korzystanie z systemu monitorowania statków i elektronicznych dzienników połowowych, zgodnie z wymogami określonymi, odpowiednio, w art. 9 i 15 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, należy rozszerzyć na wszystkie statki rybackie o długości całkowitej co najmniej osiem metrów.
- (24) Należy ustanowić progi w odniesieniu do połowów sardeli i sardynki, po osiągnięciu których statek rybacki ma obowiązek dokonania wyładunku w wyznaczonym porcie lub w miejscu znajdującym się blisko brzegu, zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Ponadto przy wyznaczaniu tych portów lub miejsc znajdujących się blisko brzegu państwa członkowskie powinny stosować kryteria przewidziane w art. 43 ust. 5 tego rozporządzenia w taki sposób, aby zapewnić skuteczną kontrolę.
- (25) W celu dostosowania się do postępu technicznego i naukowego w sposób terminowy i proporcjonalny oraz zapewnienia elastyczności i umożliwienia rozwoju niektórych środków należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu uzupełnienia niniejszego

⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

rozporządzenia w zakresie środków zaradczych dotyczących ochrony makreli i ostroboka śródziemnomorskiego, wdrożenia obowiązku wyładunku oraz środków technicznych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić równy udział w przygotowywaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada powinny otrzymywać wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni mieć możliwość systematycznego uczestniczenia w spotkaniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowywaniem aktów delegowanych.

- (26) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić przepisy dotyczące okresowej oceny, której Komisja będzie poddawać stosowność oraz skuteczność stosowania niniejszego rozporządzenia. Taka ocena powinna być zgodna z okresową oceną planu opartego na opiniach naukowych i powinna się na niej opierać. Ocenę planu należy przeprowadzać co pięć lat. Okres ten umożliwia pełne wdrożenie obowiązku wyładunku, a także przyjęcie i wdrożenie zregionalizowanych środków oraz wykazanie ich wpływu na stada i połowy. Jest to również minimalny okres wymagany przez organy naukowe.
- (27) Zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przed opracowaniem planu oceniono jego prawdopodobny wpływ gospodarczy i społeczny¹⁰.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wieloletni plan dotyczący małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do stad sardeli europejskiej (*Engraulis encrasicolus*) i sardynki europejskiej (*Sardina pilchardus*) w Morzu Adriatyckim („przedmiotowe stada”) oraz do połowów, w których eksploatowane są te stada. Ma ono również zastosowanie do przyłowów makreli (*Scomber* spp.) i ostroboka śródziemnomorskiego (*Trachurus* spp.) złowionych w Morzu Adriatyckim przy połowach jednego lub obu przedmiotowych stad.

Artykuł 2

Definicje

¹⁰ Ocena skutków ...[include reference when published].

1. Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 i art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006.
2. Dodatkowo stosuje się następujące definicje:
 - (a) „Morze Adriatyckie” oznacza podobszary geograficzny GFCM 17 i 18;
 - (b) „podobszary geograficzny GFCM” oznacza podobszary geograficzny Generalnej Komisji ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego (GFCM) zgodnie z określeniem w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011¹¹;
 - (c) „małe gatunki pelagiczne” oznaczają stada wymienione w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia lub ich dowolną kombinację;
 - (d) „przedział F_{MSY} ” oznacza przedział wartości, w którym wszystkie poziomy śmiertelności ryb w naukowo wskazanych granicach tego przedziału, w przypadku połowów wielogatunkowych i zgodnie z opinią naukową, stanowią długoterminowy maksymalny podtrzymywalny połów (MSY) w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych bez znaczących skutków dla procesu reprodukcji danych stad;
 - (e) „ $MSY_{trigger}$ ” oznacza punkt odniesienia dla biomasy stada tarłowego, poniżej którego należy wszcząć szczególne i odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby wskaźniki eksploatacji w połączeniu z naturalnymi wahaniami doprowadziły do odbudowy stad powyżej poziomu umożliwiającego zapewnienie długoterminowych MSY;
 - (f) „uprawnienia do połowów” oznaczają określone ilościowo prawne upoważnienie do łowienia, wyrażone jako połowy lub nakład połowowy.

Artykuł 3

Cele

1. Plan wieloletni ma na celu przyczynienie się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w szczególności poprzez stosowanie ostrożnościowego podejścia do zarządzania rybołówstwem oraz zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morskich doprowadziła do odtworzenia i utrzymania populacji poławianych gatunków powyżej poziomów, które mogą zapewnić MSY.
2. Plan wieloletni powinien ustanawiać skuteczne, proste i stabilne ramy zarządzania eksploatacją małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim.
3. Celem planu wieloletniego jest przyczynienie się do wyeliminowania odrzutów poprzez unikanie i ograniczanie w miarę możliwości niezamierzonych połowów oraz

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

do wdrożenia obowiązku wylądunku określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do stad objętych nim i do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie.

4. W ramach planu wieloletniego wdraża się podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Plan musi być spójny z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska, w szczególności z celem polegającym na osiągnięciu do 2020 r. dobrego stanu środowiska, zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE.
5. Plan wieloletni ma na celu w szczególności:
 - (a) zapewnienie spełnienia warunków przedstawionych we wskaźniku 3 zawartym w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE; oraz
 - (b) przyczynienie się do spełnienia warunków określonych w innych odnośnych wskaźnikach zawartych w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE proporcjonalnie do roli, jaką rybołówstwo odgrywa w ich spełnieniu.

ROZDZIAŁ II

CELE, ŚRODKI OCHRONNE ORAZ SPECJALNE ŚRODKI

Artykuł 4

Cele w odniesieniu do sardeli i sardynek

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej dla przedmiotowych stad muszą zostać osiągnięte tak szybko, jak to możliwe, w sposób progresywny i stopniowy, do 2020 r., oraz utrzymane w późniejszym okresie w zakresie określonym w załączniku I i zgodnie z celami ustanowionymi w art. 3 ust. 1.
2. Uprawnienia do połowów są ustalane zgodnie z przedziałami docelowych wskaźników śmiertelności połowowej wyznaczonymi w kolumnie A załącznika I do niniejszego rozporządzenia.
3. Niezależnie od przepisów ust. 1 i 2 uprawnienia do połowów mogą zostać ustalone na poziomach odpowiadających niższemu poziomowi śmiertelności połowowej niż poziomy określone w kolumnie A załącznika I.
4. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3 uprawnienia do połowów stada mogą zostać ustalone zgodnie z przedziałami śmiertelności połowowej wyznaczonymi w kolumnie B załącznika I, pod warunkiem że przedmiotowe stado znajduje się powyżej minimalnego punktu odniesienia biomasy tarłowej określonego w kolumnie A załącznika II:
 - (a) jeżeli, na podstawie opinii lub dowodów naukowych, jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 3 w odniesieniu do połowów wielogatunkowych;
 - (b) jeżeli, na podstawie opinii lub dowodów naukowych, jest to konieczne do uniknięcia poważnej szkody dla stada z powodu dynamiki wewnątrz- lub międzygatunkowej;
 - (c) w celu ograniczenia do maksymalnie 20 % wahań w uprawnieniach do połowów między następującymi po sobie latami.

Artykuł 5

Zabezpieczenia

1. Punkty odniesienia ochrony wyrażone jako minimalne i graniczne poziomy biomasy stada tarłowego, które należy stosować, aby chronić pełną zdolność reprodukcyjną tych stad, są określone w załączniku II.
2. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa stada tarłowego któregośkolwiek z tych stad spadła poniżej minimalnego punktu odniesienia biomasy stada tarłowego określonego w kolumnie A załącznika II do niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się wszystkie odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowego stada do poziomów przekraczających poziom umożliwiający osiągnięcie MSY. W szczególności, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 2 i 4 niniejszego rozporządzenia uprawnienia do połowów przedmiotowego stada ustala się na poziomie spójnym ze śmiertelnością połowową zredukowaną do poziomu poniżej przedziału określonego w kolumnie A załącznika I do niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem spadku biomasy tego stada.
3. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa stada tarłowego któregośkolwiek z tych stad spadła poniżej minimalnego punktu odniesienia biomasy stada tarłowego (B_{lim}) określonego w kolumnie B załącznika II do niniejszego rozporządzenia, podejmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowego stada do poziomów przekraczających poziom umożliwiający osiągnięcie MSY. Wspomniane środki zaradcze mogą w szczególności obejmować, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 2 i 4, zawieszenie połowów ukierunkowanych na przedmiotowe stado i odpowiednie ograniczenie uprawnień do połowów.

Artykuł 6

Specjalne środki ochronne

Jeżeli opinia naukowa wskazuje, że wymagane jest podjęcie działań naprawczych w celu ochrony małych gatunków pelagicznych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, lub, w przypadku sardeli i sardynki, jeżeli poziom biomasy tarłowej któregośkolwiek z tych stad w danym roku spadł poniżej punktów odniesienia do celów ochrony określonych w kolumnie A załącznika II do niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do:

- (a) cech narzędzi połowowych, w szczególności rozmiaru oczek, budowy narzędzia połowowego, rozmiaru narzędzia lub stosowania urządzeń zapewniających selektywność, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności;
- (b) wykorzystania narzędzi połowowych i głębokości rozmieszczenia narzędzi, w celu zapewnienia lub poprawy selektywności;
- (c) zakazu lub ograniczenia prowadzenia połowów na określonych obszarach, w celu ochrony ryb w okresie tarła i narybku lub ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony lub nieodławianych gatunków ryb;
- (d) zakazu lub ograniczenia prowadzenia połowów lub stosowania niektórych rodzajów narzędzi połowowych w określonych okresach, w celu ochrony ryb

- w okresie tarła lub ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony lub nieodławianych gatunków ryb;
- (e) minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, w celu zapewnienia ochrony młodych organizmów morskich;
 - (f) innych cech związanych z selektywnością.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY ODNOSZĄCE SIĘ DO OBOWIĄZKU WYŁADUNKU

Artykuł 7

Przepisy odnoszące się do obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów stad małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 dotyczących:

- (a) wyłączeń ze stosowania obowiązku wyładunku w odniesieniu do gatunków, w przypadku których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, przy uwzględnieniu cech narzędzia połowowego, praktyk połowowych i danego ekosystemu, w celu ułatwienia wdrożenia obowiązku wyładunku; oraz
- (b) wyłączeń *de minimis* w celu umożliwienia wdrożenia obowiązku wyładunku; takie wyłączenia *de minimis* stosuje się w przypadkach i na warunkach określonych w art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- (c) szczegółowych przepisów dotyczących dokumentacji połowowej, w szczególności dla potrzeb monitorowania wdrażania obowiązku wyładunku; oraz
- (d) określania minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, aby zapewnić ochronę młodych organizmów morskich.

ROZDZIAŁ IV

REGIONALIZACJA

Artykuł 8

Współpraca regionalna

1. Art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ma zastosowanie do środków, o których mowa w art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu zainteresowane państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes związany z zarządzaniem, mogą przedkładać wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 po raz pierwszy nie później niż w ciągu 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie przed upływem 12 miesięcy od każdego przedłożenia oceny wieloletniego planu zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia. Mogą również przedkładać takie zalecenia, kiedy uznają to za konieczne, w szczególności w przypadku wystąpienia nagłej zmiany w sytuacji któregośkolwiek ze stad, do których

niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie. Wspólne zalecenia w sprawie środków dotyczących danego roku kalendarzowego przedkłada się nie później niż w dniu 1 czerwca roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy.

3. Uprawnienia przyznane na podstawie art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na podstawie innych przepisów prawa unijnego, w tym rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ V

KONTROLA I EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

Artykuł 9

Związek z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009

Środki kontroli przewidziane w niniejszym rozdziale stosuje się w uzupełnieniu do środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, chyba że w niniejszym rozdziale przewidziano inaczej.

Artykuł 10

Uprzednie powiadomienie

1. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 uprzednie powiadomienie, o którym mowa w tym artykule, musi zostać przekazane co najmniej półtorej godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu. Właściwe organy nadbrzeżnych państw członkowskich mogą, w konkretnych przypadkach, zezwolić na wcześniejsze wejście do portu.
2. Obowiązek uprzedniego powiadomienia ma zastosowanie do kapitanów unijnych statków rybackich zatrzymujących na burcie, co najmniej jedną tonę sardeli lub jedną tonę sardynek.

Artykuł 11

System monitorowania statków

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosowanie przepisów określonych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 zostaje rozszerzone tak, aby obejmowało ono statki rybackie o długości całkowitej co najmniej ośmiu metrów prowadzące ukierunkowane połowy małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim.
2. Zwolnienie określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 nie ma zastosowania do statków prowadzących ukierunkowane połowy małych gatunków pelagicznych na Morzu Adriatyckim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, bez względu na ich długość.

Artykuł 12

Elektroniczne wypełnianie i przekazywanie danych z dzienników połowowych

1. Do celów niniejszego rozporządzenia obowiązek elektronicznego wypełniania i przekazywania danych z dziennika połowowego drogą elektroniczną co najmniej raz

dziennie właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery, określony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zostaje rozszerzony na kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej ośmiu metrów, prowadzących ukierunkowane połowy sardeli lub sardynek.

2. Zwolnienie określone w art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 nie ma zastosowania do kapitanów statków prowadzących ukierunkowane połowy sardeli lub sardynek, bez względu na długość tych statków rybackich.

Artykuł 13

Wyznaczone porty

Próg stosowany dla masy w relacji pełnej gatunków z odpowiedniego stada objętych planem wieloletnim, po którego przekroczeniu statek rybacki jest zobowiązany wyładować swoje połowy w wyznaczonym porcie lub w miejscu znajdującym się blisko brzegu, o których mowa w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, wynosi:

- (a) 2 000 kg sardeli;
- (b) 2 000 kg sardynek.

ROZDZIAŁ VI PRZEGLĄD

Artykuł 14

Ocena planu wieloletniego

Pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat, Komisja zapewnia przeprowadzenie oceny wpływu tego planu wieloletniego na stada, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie oraz na połowy, w których eksploatowane są te stada. Komisja przedstawia wyniki tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

ROZDZIAŁ VII PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 15

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 i 7, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 i 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się

skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 6 i 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ VIII PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*